

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Daňkové a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Alexandra Krysla, v právní věci **žalobce B.Ch., zastoupeného Mgr. Jindřichem Sojkou, advokátem, se sídlem Pražská 119/I, Klatovy** proti **žalovanému Finančnímu ředitelství v Plzni, se sídlem Háčkova 14, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2011, čj. 763/11-1100-400276**

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2011, čj. 763/11-1100-400276, se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 6.800 Kč, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Jindřicha Sojky, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28.1.2011, čj. 763/11-1100-400276 (*dále jen napadené rozhodnutí*), kterým bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu v Sušici (*dále jen prvoinstanční orgán*) ze dne 29.5.2009, čj. 23838/09/135970401529 (*dále jen prvoinstanční rozhodnutí*), jímž byla žalobci za použití

pomůcek podle § 31 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (*dále jen ZSDP*) dodatečně vyměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2006 a sděleno penále z dodatečně vyměřené daně podle § 37b odst. 1 písm. a) ZSDP. Změna spočívala ve snížení daně z částky 154.343 Kč na částku 131.911 Kč a snížení penále z částky 30.868 Kč na částku 26.382 Kč, přičemž žalovaným byla stanovena daň dokazováním.

II. Důvody žaloby

2. Žalovaný se jako správní orgán v napadeném rozhodnutí z procesního pohledu vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce, ale dle žalobce nesprávně. Napadené rozhodnutí vycházelo mimo jiné ze skutečnosti, že žalobce v daňovém přiznání k dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2006 nevykázal veškeré příjmy dosažené v rámci podnikatelské činnosti v tomto zdaňovacím období. Základ daně byl snížen o částku 75.180 Kč (faktura – kupní smlouva č. 32006), o částku 320.000 Kč (faktura – kupní smlouva č. 162006) a o částku 14.797,53 Kč (nákup náhradních dílů a oprava vozidel). Žalobce napadal posouzení závěru, že mu byly smluvním partnerem Š.B. zaplacený faktury č. 32006 a č. 162006 za dodané dřevo.

3. Žalovaný odůvodnil svůj závěr tím, že žalobce neunesl své důkazní břemeno podle § 31 odst. 9 ZSDP a své rozhodnutí postavil na výpovědi svědka Š.B. a na předložených listinných důkazech (fakturách). Žalovaný však při svých úvahách použil pouze část výpovědi uvedeného svědka a důkazy nehodnotil ve vzájemných souvislostech za účelem objektivního zjištění veškerých okolností, což mu žalobce vytýkal. Z výpovědi svědka žalovaný hodnotí pouze tvrzení, že mu měl žalobce dodat v jarních měsících roku 2006 11 až 14 fůr dřeva a že mu za tyto dodávky zaplatil. Tuto skutečnost měly dokládat svědkem předložené faktury č. 32006 a č. 162006. Žalovaný nehodnotil celý obsah svědecké výpovědi svědka B.

4. Bez hodnocení žalovaného zůstali následující části jeho výpovědi: „*po odsouhlasení dodávek dřeva a výše záloh s panem B.Ch. mladším mi pan B.Ch. starší vystavoval v mé provozovně Lužná na moje předtisky daňové doklady (faktury) se svým razítkem a podpisem*“ a „*dodací listy přivázel pan B.Ch. mladší, ale ne na každou fůru, záleželo, odkud to dřevo pocházelo*“. V reakci na uvedená tvrzení žalobce poukázal na skutečnost, že faktura č. 162006 žádný podpis žalobce neobsahuje. Žalovaného ani nezarazila skutečnost, že svědek nebyl schopen předložit k důkazu svých tvrzení jediný dodací list, i když ve svědecké výpovědi tvrdil, že na některé fůry dodací list existoval. Věrohodnost svědecké výpovědi snižuje i skutečnost, že svědek nebyl schopen jednoznačně uvést, kolik fůr dřeva a v jakých dnech mu žalobce dodal. Veškerá jeho tvrzení jsou v tomto směru obecná a neurčitá.

5. Žalovaný nezhodnotil ani obsah dalších faktur předložených svědkem v rámci daňového řízení jako důkazů. Jedná se o fakturu - kupní smlouvu č. 42006 a č. 72006. Tyto faktury obsahují dva podpisy žalobce, a to jeden podpis u razítka firmy žalobce a druhý u poznámky placeno hotově. Naopak faktura č. 32006 obsahuje podpis žalobce pouze u razítka firmy a neobsahuje poznámku placeno hotově s podpisem žalobce a faktura č. 162006 neobsahuje žádný podpis žalobce. Obsah všech faktur předložených svědkem zcela odpovídá skutečností, které tvrdil žalobce při své výpovědi. Žalobce skutečně svědkovi dříví dodával. Obchody mezi nimi probíhaly tak, že si pan B. objednal určité množství dříví a žalobce mu

na toto množství vystavil fakturu - kupní smlouvu. Toto považoval za objednávku s tím, že až dříví dodal a svědek mu zaplatil, potvrdil v této faktuře dodatek placeno hotově a fakturu u razítka firmy a tohoto dodatku podepsal. Takto praxe proběhla zcela bez problémů a pochybností mezi nimi u faktur č. 42006 a č. 72006, které uvedené náležitosti obsahují. Ohledně faktury kupní smlouvy č. 32006 žalobce uvedl, že svědkovi skutečně dřevo dodal, proto mu fakturu podepsal, ale nedostal ji zaplacenou. Z tohoto důvodu faktura neobsahuje dodatek placeno hotově společně s podpisem u tohoto dodatku. Tento dodatek a podpis by žalobce připojil až v okamžiku zaplacení uvedené faktury. Ohledně faktury kupní smlouvy č. č. 162006 žalobce uvedl, že došlo pouze k vystavení této faktury bez jakéhokoli podpisu žalobce, neboť k žádné dodávce dle této nedošlo z důvodu, že žalobce před dodáním trval na zaplacení faktury č. 32006. Proto tato faktura neobsahuje žádný podpis a není na ní uvedeno datum uskutečnění zdanitelného plnění.

6. Žalobce dále uvedl, že na svoji obranu předložil v rámci daňového řízení rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 28.5.2008, čj. 6 T 2/2008-350, a usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 25.1.2010, čj. 44 Cm 98/2006-100, kterými prokazoval, že objektivně nemohl mít k dispozici dřevo na dodávku svědkovi B. v srpnu 2006 (faktura č. 162006). Žalovaný tyto důkazy zhodnotil tak, že z nich není patrná skutečnost, že dodávku dřeva nemohl realizovat. S tímto hodnocením těchto důkazů žalobce nesouhlasil. Správce daně při rozhodnutí o dodatečném platebním výměru vycházel právě ze skutečnosti, že dřevo od Loketských městských lesů s.r.o. mělo tvořit předmět dodávky účtované fakturou č. 162006. Předložený rozsudek a usnesení tento závěr jednoznačně vyvracejí, neboť z jejich odůvodnění vyplývá, že společnost Loketské městské lesy s.r.o. neprokázala dodání dřeva, které předmětnými fakturami účtovala.

7. Žalobce trval na tom, že unesl důkazní břemeno ohledně nezaplacení faktur č. 32006 a č. 162006, neboť důkazy konstatované žalovaným v rámci jeho odůvodnění toto dokládají. Svědek B. pouze využil důvěřivosti žalobce, který mu namísto objednávek vystavoval faktury - kupní smlouvy (jakési pro forma faktury), které doplňoval a řádné daňové doklady (podpis a uvedení způsobu platby a datum uskutečnění zdanitelného plnění) až v okamžiku dodání dřeva a jeho zaplacení. Ze strany žalovaného došlo k účelovému posuzování důkazního materiálu a k tomu, že důkazy nehodnotil ve vzájemných souvislostech.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. V průběhu daňové kontroly nabyl správce daně důvodné pochybnosti, zda žalobcem předložená daňová evidence byla vedena úplně, když bylo zjištěno, že žalobce prokazatelně vystavil faktury č. 32006 a č. 162006 pro odběratele Š.B., PE-PI Pila Lužná, které však v této daňové evidenci nezachytil. Správce daně tak unesl své důkazní břemeno ve smyslu § 31 odst. 8 písm. c) ZSDP, když prokázal, že o souladu daňové evidence žalobce se skutečností existují vážné a důvodné pochyby, které vyjádřil ve výzvě z 23.11.2009, na základě které tak v souladu s § 31 odst. 9 ZSDP přešlo důkazní břemeno zpět na žalobce, a bylo na něm, aby prokázal, že i přes vzniklé pochyby správce daně, vykázal uskutečněná zdanitelná plnění ve správné výši. Důkazní břemeno nesl žalobce a nelze usuzovat, že bylo povinností Š.B., který vypovídal jako svědek, jím tvrzené skutečnosti prokazovat.

9. Ohledně hodnocení svědecké výpovědi Š.B. žalovaný uvedl, že při rozhodování o odvolání postupoval v souladu s § 2 odst. 3 ZSDP. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou přitom seznatelné důvody, pro které dospěl po zhodnocení všech důkazních prostředků a skutečností, které vyšly najevo jak v průběhu daňové kontroly, tak v rámci odvolacího řízení, k závěru, že žalobce neunesl své důkazní břemeno k prokázání svých tvrzení v souladu s § 31 odst. 9 ZSDP, tj. neprokázal, že uskutečněná zdanitelná plnění byla vykázána ve správné výši.

10. Skutečnost, že faktura č. 162006 neobsahuje na rozdíl od žalobcem vystavených faktur pro odběratele Š.B. č. 42006 a č. 72006 žádný podpis žalobce, sama o sobě neprokazuje, že dodávka dřeva o objemu deklarovaném na faktuře č. 162006 nebyla uskutečněna. Stejně tak skutečnost, že na faktuře č. 32006 není u podpisu uveden dodatek placeno hotově. Žalobce v roce 2006 se Š.B. obchodoval, dřevo mu dodával a přebíral od něho za dodávky dřeva peněžní prostředky, o čemž svědčí i žalobcem vedená daňová evidence. Žalobce žádným způsobem nerozporuje, že faktury č. 32006 a č. 162006 vystavil, a tudíž deklaroval, že plnění na těchto dokladech uvedená se uskutečnila tak, jak je zde uvedeno. V případě, že by k dodávce dřeva podle faktur č. 32006 a č. 162006 nakonec vůbec nedošlo, jak je žalobcem namítáno, měl žalobce takto vystavené doklady stornovat. O skutečnosti, že by tak žalobce učinil, však nebyly v průběhu daňového řízení zjištěny žádné listinné důkazy.

11. K námitkám směřujícím do hodnocení v žalobě zmiňovaného rozsudku Okresního soudu v Sokolově a usnesení Krajského soudu v Plzni žalovaný uvedl, že dospěl na základě doplnění řízení k závěru odlišnému od závěru správce daně, tj. že v daném případě nebyly naplněny podmínky pro stanovení daně podle pomůcek a že daňovou povinnost bylo možno stanovit dokazováním. Uvedená rozhodnutí žalovaný hodnotil coby důkazní prostředky v souladu s § 2 odst. 3 ZSDP.

12. Jak je seznatelné z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalobce byl v průběhu odvolacího řízení výzvou z 23.11.2009 seznámen s analýzou skladové evidence provedené správcem daně, podle které bylo zjištěno, že v roce 2006 nebyly do skladové evidence vůbec zahrnuty nákupy dřeva od Loketských městských lesů s.r.o. v celkovém objemu 406,62 m³ dřeva. Dále do skladové evidence nebylo zahrnuto dřevo, které žalobce pořídil samovýrobou od R.L. v objemu 161 m³ dřeva a dřevo pořízené samovýrobou na Svojších v objemu 200 m³. Žalobce přitom v odpovědi z 12.12.2009 uvedl, že do skladové evidence nebyly zahrnuty nákupy od Loketských městských lesů s.r.o., neboť se jednalo o přímý prodej. Loketské městské lesy s.r.o. sice pro žalobce vystavily faktury č. 2006028, 2006029, 2006035, 2006044, 2006053, 2006055, 2006061, 2006063, 2006064, 2006073, 2006074, 2006077, 2006087, 2006091, 2006094, 2006101, 2006103, 2006104, 2006111 v celkovém objemu 406,62 m³ dřevní hmoty, ale u faktur č. 2006073, 2006074, 2006077, 2006087, 2006091, 2006094, 2006101, 2006103, 2006104, 2006111 nebylo podle tvrzení žalobce dodáno požadované množství dřeva, přestože byly výše uvedené faktury vystaveny. Z uvedeného je zřejmé, že skladová evidence nebyla vedena žalobcem tak, aby zachycovala skutečný pohyb dřevní hmoty v roce 2006 a mohla být tak osvědčena jako důkaz svědčící o nákupu a prodeji dřevní hmoty realizovaném v roce 2006. Žalovaný dospěl k závěru, že skutečnosti uvedené v rozsudku Okresního soudu v Sokolově a v usnesení Krajského soudu v Plzni samy o sobě jednoznačně neprokazují, že by žalobce dřevní hmotu o objemu 391 m³ nemohl realizovat tak,

jak deklaroval na jím vystavené faktuře č. 162006. K faktuře č. 32006 žalovaný uvedl, pokud nebyla uhrazena, jak tvrdí žalobce, měla být na konci roku 2006 evidována jako neuhrazená pohledávka za Š.B. , z daňové evidence však tato skutečnost nevyplyvá.

IV. Posouzení věci Krajským soudem v Plzni

Z čeho soud vycházel

13. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen s.ř.s.*).

14. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tím vyslovil souhlas a žalobce k výzvě soudu, kterou zástupce žalobce převzal dne 27.6.2011, nevyjádřil svůj nesouhlas, soud proto vycházel z fikce jeho souhlasu.

15. Žaloba je důvodná.

Právní posouzení

16. Předmětem sporu mezi účastníky řízení bylo, zda se uskutečnil či neuskutečnil zdanitelný příjem žalobce v rozsahu uvedeném na fakturách č. 32006 a 162006.

17. Na faktuře č. 32006 je v kolonce dodavatel uveden žalobce, v kolonce odběratel „PE-PI Pila Lužná, ...“, v kolonce množství a rozsah plnění je uvedeno dřevo 61.18 m³, výše ceny v Kč bez DPH je uvedeno 1000 m³, sazba DPH je uvedena 19%, DPH v Kč je 11.667 Kč a v kolonce Kč celkem včetně DPH je uvedeno 72.842. Na druhém řádku téže faktury je uvedeno dřevo 1.40 m³, 1000 m³, 19 %, DPH v Kč je 2.660 Kč a celkem včetně DPH je uvedeno 16.660.

18. Na faktuře č. 162006 je jako dodavatel označen žalobce, jako odběratel „PEPI PILA LUŽNÁ ...“ a v kolonce název, množství a rozsah plnění uvedeno dřevo 391 m³, v kolonce výše ceny v Kč bez DPH je uvedeno 1100, v kolonce sazba DPH v % je uvedeno 19%, v kolonce DPH v Kč je částka 60.800 a v kolonce Kč celkem včetně DPH je uvedena částka 380.800.

19. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 13 dole a na straně 14 uvedl: *Odvolační orgán uvádí, že v protokolu o výsledku svědka bylo panem Š.B. potvrzeno, že fakturované dřevo o objemu 391 m³ mu bylo daňovým subjektem skutečně dodáno, toto dřevo mu bylo naváženo postupně synem daňového subjektu, panem B.Ch. mladším, v jarních měsících roku 2006 a že se jednalo asi o 11 až 14 fůr (podle délky kulatiny), toto dřevo bylo i zapláceno. Protokol o výsledku svědka je nutné považovat za listinu, která je zvláštními předpisy prohlášena za veřejnou, potvrzující pravdivost toho, co je v ní osvědčeno nebo*

potvrzeno, není-li prokázán opak. Z důkazních prostředků získaných v rámci daňové kontroly i odvolacího řízení žádným způsobem nebylo zjištěno, že by k dodávkám dřeva a k jejich úhradě panu Š.B. nedošlo, tak jak je deklarováno daňovým subjektem vystavenými doklady č. 32006, č. 162006. Daňový subjekt žádným způsobem nerozporuje, že doklady č. 32006, č. 162006 vystavil. Deklaroval tudíž, že plnění na těchto dokladech uvedené se uskutečnilo tak, jak je zde uvedeno. K jeho námitkám, že k dodávkám dřeva dle faktury č. 162006 vůbec nedošlo, je třeba uvést, že v průběhu daňového řízení nebyly zjištěny žádné listinné důkazy svědčící o této skutečnosti, např. že by daňový subjekt z důvodu neuskutečnění plnění tento vystavený doklad následně stornoval.

20. Na straně 14 napadeného rozhodnutí k výpovědi svědka B.Ch. mladšího žalovaný uvedl, že *touto svědeckou výpovědí nebylo žádným způsobem prokázáno, že by daňový subjekt uskutečnil v r. 2006 prodej dřeva panu Š.B. pouze v takovém rozsahu, který vykázal ve své daňové evidenci.*

21. Dále žalovaný k námitce uvedené v souvislosti s § 411 obchodního zákoníku uvedl, že *lze souhlasit s daňovým subjektem v tom smyslu, že dle tohoto ustanovení je prodávající povinen kupujícímu dodat zboží, předat doklady, které se ke zboží vztahují, a umožnit kupujícímu nabýt vlastnického práva ke zboží v souladu se smlouvou a tímto zákonem. K tomuto je však nutné uvést, že z výše uvedeného zhodnocení všech důkazních prostředků a skutečností vyplývá, že nebylo prokázáno, že by dodání dřeva o objemu 391 m³ uvedené na dokladu č. 162006 panu Š.B. nebylo uskutečněno, a tudíž že by na tento subjekt nepřešlo právo nakládat s tímto zbožím jako vlastník. Odvolací orgán s ohledem na uvedené dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že nedošlo k uskutečnění plnění tak, jak je uvedeno na dokladu č. 162006 vystaveném daňovým subjektem dne 30. srpna 2006.*

22. Na straně 15 napadeného rozhodnutí žalovaný dále uvedl, že *po zhodnocení všech důkazních prostředků a skutečností, které vyšly najevo jak v průběhu daňové kontroly, tak v rámci odvolacího řízení, dospěl odvolací orgán k závěru, že daňový subjekt neunesl své důkazní břemeno k prokázání svých tvrzení stanovené v ustanovení § 31 odst. 9 zákona o správě daní a poplatků, když nepředložil žádné věrohodné důkazní prostředky prokazující, že zdanitelné příjmy (uskutečněná zdanitelná plnění) byly daňovým subjektem vykázány ve správné výši. Proto byl základ daně správcem daně oprávněně zvýšen o částku 75.180 Kč a 320.000 Kč za dřevo dodané p. B.*

23. Na straně 16 napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že *ve věci námitky uvedené ve vyjádření daňového subjektu ze dne 3. ledna 2011 týkající se svědecké výpovědi pana B. je třeba uvést, že pan B. do protokolu čj. 53932/09/160930/2890 skutečně sdělil, že po odsouhlasení dodávek dřeva a výše záloh s panem B.Ch. mladším mu pan B.Ch. starší (tj. daňový subjekt) vystavoval v jeho provozovně Lužná na jeho předtisky daňové doklady - faktury se svým razítkem a podpisem. Tato skutečnost však sama o sobě neprokazuje, že v případě, kdy faktura č. 162006 nebyla podepsána, nebyla dodávka dřeva o objemu deklarovaném na této faktuře uskutečněna. Daňový subjekt s panem B. v r. 2006 obchodoval, dříví mu dodával a přebíral od něho za dodávky dříví peněžní prostředky, o čemž svědčí i daňovým subjektem vedená daňová evidence. Daňový subjekt žádným způsobem nerozporuje, že doklad č. 162006 vystavil, a tudíž deklaroval, že plnění na tomto dokladu uvedené se*

uskutečnilo tak, jak je zde uvedeno. V případě, že by k dodávce dřeva dle této faktury nakonec vůbec nedošlo, měl daňový subjekt takto vystavený doklad stornovat. O skutečnosti, že by tak daňový subjekt učinil, však nebyly v průběhu daňového řízení zjištěny žádné listinné důkazy. K faktuře č. 32006 je nezbytné uvést, že pokud tato nebyla uhrazena, jak tvrdí daňový subjekt, měla být na konci roku 2006 evidována jako neuhrazená pohledávka za panem Š.B. Z daňové evidence tato skutečnost žádným způsobem nevyplývá.

24. Pro danou věc je zásadní, že byla daňová povinnost stanovena dokazováním. Žalovaný k tomu v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 10 uvedl, že *odvolací orgán dále uvádí, že v daném případě však nebyla splněna třetí podmínka pro použití náhradního způsobu stanovení daně podle pomůcek, a to, že daňovou povinnost nelze stanovit dokazováním.*

25. Předmětem daně z příjmů fyzických osob jsou ve smyslu § 3 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění účinném pro rok 2006, (*dále jen ZDP*) krom jiného také příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti uvedené v § 7 ZDP.

26. Byla-li daňová povinnost stanovena dokazováním, je nezbytné, aby zde byly důkazy, na základě nichž lze dospět k závěru, že došlo na straně žalobce k uskutečnění zdanitelného příjmu. V daném případě důkazy, že bylo Š.B. žalobcem dodáno 62,58 m³ dřeva za 89.502 Kč včetně DPH (faktura č. 32006) a 391 m³ dřeva za 380.800 Kč včetně DPH (faktura č. 162006).

27. Podle § 31 odst. 9 ZSDP *daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v přiznání, hlášení a vyúčtování nebo k jejichž průkazu byl správcem daně v průběhu daňového řízení vyzván.* V daném případě však není rozhodné, zda žalobce unesl či neunesl své důkazní břemeno, neboť i případné neunesení důkazního břemene daňovým subjektem samo o sobě neprokazuje, že k uskutečnění zdanitelného příjmu došlo. I pokud daňový subjekt ve smyslu § 31 odst. 9 ZSDP neunesl své důkazní břemeno, je nezbytné trvat na tom, aby byly k dispozici takové důkazy, na jejichž základě lze dospět k jednoznačnému závěru, že došlo k uskutečnění zdanitelného příjmu. Dospěl-li tudíž žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí k závěru, že žalobce své důkazní břemeno neunesl, byl oprávněn žalobci dodatečně doměřit daň z příjmů fyzických osob z příjmů deklarovaných fakturami č. 32006 a č. 162006 pouze tehdy, pokud by provedenými důkazy bylo jednoznačně prokázáno, že bylo Š.B. žalobcem dodáno 62,58 m³ dřeva za 89.502 Kč včetně DPH a 391 m³ dřeva za 380.800 Kč včetně DPH a tato dodávka dřeva, že byla Š.B. žalobci zaplacená.

28. Inspirativními jsou pro danou věc rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2.12.2009, čj. 1Afs 109/2006-160 a čj. 1Afs 43/2006-150 (*rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz*). V obou rozsudcích Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že lze souhlasit s žalobkyní, že z ustanovení daňového řádu nevyplývá, že by unesení důkazního břemene bylo spojeno pouze s přímými důkazy. Je možné si jistě představit, že by poskytnutí zdanitelného plnění bylo prokázáno i důkazy nepřímými; avšak z důkazů předložených v daňovém řízení lze vyvodit maximálně závěr, že dodání předmětné dokumentace ze strany společnosti ... nelze zcela vyloučit. Nicméně pokud žalobkyně chce uplatnit nárok na daňový odpočet, nestačí pouze prokázat, že existenci zdanitelného plnění

nelze vyloučit, ale je nutné prokázat to, že ke zdanitelnému plnění opravdu došlo. Ač se citované rozsudky zabývají situací, kdy daňový subjekt prokazuje uskutečnění zdanitelného plnění, aby doložil oprávněnost uplatněného nároku na daňový odpočet, je závěr Nejvyššího správního soudu aplikovatelný i na nyní souzený případ daně z příjmů fyzických osob. I zde totiž bylo nutné prokázat uskutečnění zdanitelného příjmu. Pokud by bylo možné po vyhodnocení provedených důkazů učinit toliko závěr o tom, že uskutečnění zdanitelného příjmu nelze vyloučit, nemohl by žalovaný přistoupit k doměření daně z příjmů žalobci.

29. Na tomto místě je potřebné odmítnout závěry žalovaného, že *nebylo prokázáno, že by dodání dřeva o objemu 391 m³ uvedené na dokladu č. 162006 panu Š.B. nebylo uskutečněno* nebo, že *nebylo prokázáno, že v daném případě nedošlo k uskutečnění zdanitelného plnění tak, jak je uvedeno na dokladu č. 162006 vystaveném daňovým subjektem dne 30. srpna 2006* nebo, že *daňový subjekt s panem B. v r. 2006 obchodoval, dříví mu dodával a přebíral od něho za dodávky dříví peněžní prostředky, o čemž svědčí i daňovým subjektem vedená daňová evidence. Daňový subjekt žádným způsobem nerozporuje, že daňový doklad č. 162006 vystavil a tudíž deklaroval, že plnění na tomto dokladu uvedené se uskutečnilo tak, jak je zde uvedeno. V případě, že by k dodávce dřeva dle této faktury nakonec vůbec nedošlo, měl daňový subjekt takto vystavený doklad stornovat. Odmítnout je třeba i závěr učiněný ohledně faktury č. 32006, že pokud tato nebyla uhrazena, měla být na konci roku 2006 evidována jako neuhrazená pohledávka.*

30. V souvislosti s odmítnutím uvedených závěrů soud konstatuje, že neplatí presumpce uskutečnění zdanitelného příjmu za situace, kdy je nalezena faktura a k doměření daně z příjmů fyzických osob v takovém případě nedojde pouze, když daňový subjekt prokáže, že k uskutečnění zdanitelného příjmu ve skutečnosti nedošlo. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27.1.2012, čj. 8 Afs 44/2011 – 103, v bodech 42 až 44 uvedl, že *rovněž k vlastní otázce prokazování nároku na odpočet daně z přidané hodnoty se Nejvyšší správní soud vyjadřuje konstantním způsobem. Zastává stanovisko, že jakkoliv z § 73 odst. 1 zákona o DPH vyplývá, že prokazování nároku na odpočet daně je prvotně záležitostí dokladovou, je současně třeba respektovat soulad skutečného stavu se stavem formálně právním. Proto ani doklady se všemi požadovanými náležitostmi nemusí být podkladem pro uznání nároku na odpočet, není-li zároveň prokázáno, že k uskutečnění zdanitelného plnění fakticky došlo, resp. došlo tak, jak je v dokladech deklarováno, či nejsou-li splněny další zákonné podmínky pro jeho uplatnění. Pokud daňový subjekt před správcem daně uplatňuje nárok na odpočet daně, je k jeho výzvě povinen uplatněný nárok jednoznačně prokázat (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, čj. 1 Afs 10/2010 - 71, ze dne 28. 2. 2008, čj. 9 Afs 93/2007 - 84). Platí tedy, že daňový doklad není sám o sobě poukázkou na vznik nároku na odpočet daně. Aby mu mohla být přisouzena důkazní hodnota ve smyslu § 73 odst. 1 zákona o DPH, musí věrně zobrazovat faktickou stránku věci, tj. přijetí zdanitelného plnění. Daňový subjekt přitom musí v daňovém řízení prokázat nejen to, zda došlo k faktickému uskutečnění zdanitelného plnění, ale i to, zda toto plnění uskutečnila osoba – plátce daně, jež je jako poskytovatel tohoto plnění uvedena v dokladu, který daňový subjekt jako důkaz k prokázání tvrzeného právního stavu předkládá (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2005, čj. 5 Afs 188/2004 - 63). Vzniknou-li správci daně pochybnosti o správnosti údajů na tomto dokladu, resp. pochybnosti o uskutečnění zdanitelného plnění či naplnění jiných zákonných podmínek pro uplatnění odpočtu daně, ztrácí daňový doklad důkazní hodnotu předvídanou v § 73 odst. 1*

zákona o DPH a nárok na odpočet daně je třeba prokazovat dalšími způsoby předvídanými daňovým řádem (srov. shora zmíněný rozsudek čj. 1 Afs 10/2010 - 71). Ač se závěry Nejvyššího správního soudu vztahují k prokazování nároku na odpočet daně z přidané hodnoty, není žádný důvod neaplikovat je na nyní souzený případ daně z příjmů fyzických osob. I v daném případě existovaly objektivní pochybnosti o tom, zda k uskutečnění zdanitelného příjmu ve skutečnosti došlo či nikoli, a proto se za této situace nebylo možné spokojit s tím, že k prokázání uskutečnění zdanitelného příjmu postačují toliko doklady, tj. faktury č.32006 a č. 162006. Faktury tak sice určily rámec dokazování, tj. zda bylo či nebylo Š.B. žalobcem dodáno za 89.502 Kč včetně DPH 62,58 m³ dřeva a za 380.800 Kč 391 m³ dřeva. Při existenci pochybností o správnosti údajů na těchto fakturách uvedených však ztratily faktury svoji důkazní hodnotu. Z tohoto pohledu je zcela nepodstatné, zda žalobce fakturu č. 32006 evidoval jako neuhrazenou pohledávku, či nikoli nebo zda fakturu č. 162006 stornoval, či nikoli, neboť i když tak neučinil, nemohl tím být zdanitelný příjem prokázán. Existenci zdanitelného příjmu bylo nezbytné prokázat jinými důkazy v souladu s ustanovením § 31 odst. 1 až 4 ZSDP.

31. Žalobci bylo možné daň z příjmů fyzických osob doměřit pouze tehdy, pokud by bylo provedenými důkazy jednoznačně prokázáno, že k uskutečnění zdanitelného příjmu v obou případech došlo. Citované závěry žalovaného (odstavec 29) jsou založeny na neprokázání negativního tvrzení. Skutečnost, že k uskutečnění příjmu nedošlo, tj. negativní tvrzení však prokázat nelze. Již z této skutečnosti není možné z neprokázání negativního tvrzení ze strany daňového subjektu cokoli dovozovat. Je samozřejmě možné po daňovém subjektu požadovat, aby nastínil svoji pozitivní verzi reality, a tuto pak v souladu s ustanovením § 31 odst. 9 ZSDP prokázal. Avšak i v případě, že by daňový subjekt tuto svoji pozitivní verzi reality neprokázal, nebylo by možné přistoupit k doměření daně z příjmů fyzických osob, neboť tato není vázána na unesení či neunesení břemene tvrzení a břemene důkazního ze strany daňového subjektu, nýbrž na objektivní stav existence důkazů jednoznačně potvrzujících, že k uskutečnění zdanitelného příjmu došlo.

32. Další pro rozhodnutí věci podstatnou otázkou je, na kom v daňovém řízení leželo břemeno důkazní k prokázání tvrzení, že došlo k uskutečnění zdanitelných příjmů tak, jak bylo deklarováno na faktuře č. 32006 a na faktuře č. 162006.

33. Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku ze dne 27.1.2012, čj. 8 Afs 44/2011–103, v bodě 38, uvedl: *Nejvyšší správní soud se k otázce rozložení důkazního břemene v daňovém řízení již opakovaně vyjádřil. Ustáleně přitom judikuje, že daňové řízení je postaveno na zásadě, že každý daňový subjekt má povinnost sám daň přiznat, nese tedy břemeno tvrzení, ale také povinnost toto své tvrzení doložit, tj. nese i břemeno důkazní. Daňový subjekt má povinnost prokazovat k výzvě správce daně jen ty skutečnosti, které sám tvrdí (nález Ústavního soudu ze dne 24. 4. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 38/95, všechna rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na <http://nalus.usoud.cz>)*“. Soud se se závěrem Nejvyššího správního soudu i se závěrem Ústavního soudu v něm uvedeném zcela ztotožňuje.

34. Břemeno důkazní zásadně tíží toho, kdo nese břemeno tvrzení. Rozhodující tedy je, kdo v nyní souzené věci tvrdil, že došlo k uskutečnění zdanitelných příjmů na straně žalobce, jak jsou uvedeny ve fakturách č. 32006 a č. 162006. Byl to žalovaný, jak lze dovodit

z odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde je uvedeno, že *odvolací orgán dále uvádí, že v daném případě však nebyla splněna třetí podmínka pro použití náhradního způsobu stanovení daně podle pomůcek, a to, že daňovou povinnost nelze stanovit dokazováním*. Byl to tudíž žalovaný, kdo své rozhodnutí založil na tvrzení, že ve skutečnosti došlo k uskutečnění zdanitelného příjmu tak, jak je uvedeno na fakturách č. 32006 a č. 162006, nikoli žalobce, který na rozdíl od žalovaného tvrdil, že k uskutečnění zdanitelných příjmů nedošlo. Leželo-li břemeno tvrzení na žalovaném, leželo na něm i břemeno důkazní.

35. Žalobce přestřel svoji skutkovou verzi reality o tom, jakým způsobem probíhal smluvní vztah se Š.B., když do protokolu ze 7.9.2009 uvedl: *uvádím, že mi pan Š.B. v r. 2006 uhradil fakturu č. 42006 v celkové částce 134.886 Kč a fakturu č. 72006 v celkové částce 302.159 Kč. Na těchto fakturách jsem uváděl formulaci placeno hotově + parafu potvrzující zaplacení těchto faktur. Faktura č. 32006 v celkové částce 89.502 Kč mi p. B. uhrazena nebyla, ale fakturovaná dodávka dřeva se z mé strany uskutečnila. Fakturu č. 162006 v celkové částce 380.800 Kč jsem sice vystavil, ale dřevo (podle mě) p. B. dodáno nebylo a tudíž nebylo ani panem B. zaplacen (k dodávce dřeva mělo dojít, ale nedošlo). Z toho důvodu jsem tuto fakturu ani nepodepsal. ... pod formulací placeno hotově na fakturách č. 42006 a 72006 jsem potvrzoval úhrady těchto faktur panem Š.B. Na fakturách č. 32006 a 162006 jsem tuto formulaci „placeno hotově“ + parafu neuvedl, jelikož jsem je nedostal od pana Š.B. zaplacený.*

36. Skutkovou verzi reality predestřenou žalobcem potvrzuje obsah žalobcem zmíněných faktur. Faktury č. 42006 a č. 72006 byly označeny slovy „DAŇOVÝ DOKLAD – FAKTURA – KUPNÍ SMLOUVA“ a byl na nich krom otisku razítka žalobce a jeho podpisu připojen údaj „placeno hotově“ a k němu připojen další podpis žalobce. Faktura č. 32006 byla také označena slovy „DAŇOVÝ DOKLAD – FAKTURA – KUPNÍ SMLOUVA“ a byl na ní umístěn otisk razítka žalobce a jeho podpis. Na rozdíl od předchozích dvou faktur na ní však nebyl uveden údaj „placeno hotově“ a ani k němu nebyl připojený další podpis žalobce. Na sporné faktuře č. 162006 byl umístěn toliko otisk razítka žalobce.

37. Svědek Š.B. ve svědecké výpovědi dne 7.9.2009 uvedl: *Dřevo v celkovém objemu 391 m³ mi bylo skutečně p. B.Ch. v r. 2006 dodáno. Dřevo mi bylo naváženo postupně synem p. B.Ch., jednalo se cca o 11-14 fůr (podle délky kulatiny). Dodávky dřeva se uskutečnily v jarních měsících r. 2006. Dodací listy přivázel p. B.Ch. mladší, ale ne s každou fůrou, záleželo, odkud to dřevo pocházelo. Pokud bylo nakoupeno p. B.Ch. mladším v nějaké firmě, tak mi byl předán dodací list vystavený touto firmou a pokud se jednalo o dřevo vyrobené samovýrobou, dodací list na dodávku dřeva mi vystaven nebyl. Předání a převzetí dřeva jsme si zapisovali do sešitku, já do svého a p. B.Ch. mladší do svého. Dále uvádím, že veškeré transakce (co se týče obchodního styku mezi mnou a p. B.Ch. starším) se kromě vydávání faktur uskutečňovaly mezi mnou a p. B.Ch. mladším. Panu B.Ch. mladšímu jsem platil i zálohy na budoucí nákup dřeva. Na tyto platby jsme si žádné stvrzenky nevystavovali. Po odsouhlasení dodávek dřeva a výše záloh s p. B.Ch. mladším mi p. B.Ch. starší vystavoval v mé provozovně Lužná na moje předtisky daňové doklady – faktury se svým razítkem a podpisem. Ano, fakturu č. 162006 jsem obdržel od pana B. Ch. staršího v okamžiku, kdy jsem mu uhradil zbývající částku za dodávku dřeva o objemu 391 m³ (fakturu č. 162006 jsem platil předtím již zálohově při dovozu jednotlivých fůr p. Bohumilu Ch. mladšímu). Na doplatek*

faktury č. 162006 jsme si rovněž žádnou stvrzenku o předání a převzetí peněz nevystavili, p. B.Ch. starší uvedl na faktuře jako formu úhrady placeno hotově.

38. K hodnocení svědecké výpovědi Š.B. žalovaným je nejprve nezbytné poukázat, že tato svědecká výpověď není nadřazena jiným důkazům jen proto, že byla učiněna do protokolu, který je veřejnou listinou. Lze souhlasit se žalovaným, že *veřejná listina potvrzuje pravdivost toho, co je v ní osvědčeno nebo potvrzeno, není-li prokázán opak*. V případě svědecké výpovědi však tato veřejná listina potvrzuje, co svědek při své svědecké výpovědi uvedl, a to do té doby, než bude eventuálně prokázáno, že uvedl ve skutečnosti něco jiného. Tato listina však v žádném případě nepotvrzuje, že to, co svědek uvedl, je pravda. Opačný přístup by vedl k absurdním důsledkům. Například v nyní souzeném případě je v protokolu o svědecké výpovědi zachycena jak skutková verze předestřená svědkem B., tak ve vztahu k ní rozporná skutková verze předestřená žalobcem. Pokud by mělo platit, že to, co oba do protokolu uvedli, je pravda, stály by vedle sebe dvě vzájemně neslučitelné skutkové verze, jedna, že došlo k uskutečnění zdanitelného příjmu a druhá, že nedošlo k uskutečnění zdanitelného příjmu. Každou by přitom bylo nutné považovat za pravdivou. Za této situace by nebylo vůbec možné v neprospěch žalobce konstatovat, že bylo jednoznačně prokázáno, že k uskutečnění zdanitelného příjmu došlo.

39. Ač soud respektuje zásadu, že každé daňové řízení týkající se rozdílných daňových subjektů je samostatné a na sobě nezávislé, nelze přehlížet, že v nyní souzeném případě proti sobě stojí dva subjekty, přičemž každý z nich má potenciální zájem na prokázání jeho skutkové verze případu. Aniž by soud cokoli předjímal, pouze pro názornost uvádí, že dodavatel může mít za určitých okolností zájem na tom, aby nebylo prokázáno uskutečnění zdanitelného příjmu, neboť za této situace mu nemůže být doměřena daň z příjmů, odběratel naopak může mít zájem na tom, aby byla prokázána existence zdanitelného příjmu, tedy jeho platba za poskytnuté plnění, aby byl o tento vynaložený výdaj ponížen daňový základ daně z příjmů. Proto je velmi důležité pečlivě hodnotit provedené důkazy a vážít, či skutková verze byla prokázána a či skutková verze nikoli.

40. V daňovém řízení bylo nezbytné zjistit, zda k uskutečnění zdanitelného příjmu došlo či nedošlo. Závěr o tom, že k uskutečnění zdanitelného příjmu došlo, by neměl mít jiný dopad než ten, že dodavateli bude doměřena daň z příjmů a odběrateli bude za splnění ostatních podmínek akceptován uplatněný vynaložený výdaj a o něj ponížen základ daně z příjmů. Naopak závěr o tom, že k uskutečnění zdanitelného příjmu nedošlo, by neměl mít jiný dopad než ten, že dodavateli nebude doměřena daň z příjmu a odběrateli nebude akceptován uplatněný výdaj a ponížení daňového základu daně z příjmů.

41. Již z důvodu možné existence rozporných zájmů dodavatele a odběratele nelze vést řízení takovým způsobem, že v daňovém řízení týkajícím se dodavatele bude provedena svědecká výpověď odběratele potvrzující uskutečnění zdanitelného příjmu a dodavateli doměřena daň z příjmů, a obdobným způsobem v daňovém řízení týkajícím se odběratele provedena svědecká výpověď dodavatele vyvracející uskutečnění zdanitelného příjmu a odběrateli nebude akceptován nárok na uplatnění výdaje a ponížení daňového základu daně z příjmů.

42. Svědecká výpověď Š.B. proto nemohla mít bez dalšího vyšší důkazní sílu než vyjádření žalobce. Pokud by se na nyní souzenou věc nahlíželo z pohledu daňového řízení týkajícího se Š.B., bylo by zde jeho tvrzení, že k uskutečnění zdanitelného příjmu došlo a proti němu by stála svědecká výpověď žalobce, že k uskutečnění zdanitelného příjmu nedošlo. Současně by zde nebyl žádný příjmový doklad potvrzující, že Š.B. žalobci zaplatil postupně či vcelku částky ve výši 89.502 Kč a 380.800 Kč včetně DPH, žádný dodací list či záznam v sešitku tvrzeném Š.B., do kterého mělo být zapisováno předání a převzetí dřeva, či žádný jiný důkaz dokládající dodání dřeva a zaplacení uvedených částek včetně DPH. Tvrdit za této situace, že bylo prokázáno uskutečnění zdanitelného příjmu, by bylo nemožné.

43. Vrátili-li se soud nyní k daňovému řízení týkajícímu se žalobce, je nezbytné konstatovat, že závěr žalovaného o tom, že bylo jednoznačně prokázáno, že došlo k uskutečnění zdanitelného příjmu, tj. že bylo prokázáno, že bylo Š.B. žalobcem dodáno 62,58 m³ dřeva za 89.502 Kč včetně DPH (faktura č. 32006) a 391 m³ dřeva za 380.800 Kč včetně DPH (faktura č. 162006), je závěrem předčasným.

44. Jak již bylo uvedeno shora, skutkovou verzi předestřenou žalobcem potvrzuje obsah faktur č. 42006, 72006, 32006 a 162006. Není tudíž správný závěr žalovaného k námitkám žalobce, že *faktura č. 162006 ve své podstatě nahrazovala pro forma fakturu na budoucí dodávku dřeva a k dodávce dřeva dle této faktury nakonec vůbec nedošlo, je třeba uvést, že v průběhu daňového řízení nebyly zjištěny žádné listinné důkazy svědčící o této skutečnosti, např. že by daňový subjekt z důvodu neuskutečnění plnění tento vystavený doklad následně stornoval* a ohledně faktury č. 32006, že *pokud tato nebyla uhrazena, měla být na konci roku 2006 evidována jako neuhrazená pohledávka*.

45. Žalovaný se vůbec nezabýval hodnocením rozporu spočívajícím ve svědecké výpovědi Š.B. a obsahu faktur č. 32006 a č. 162006, resp. jeho výpovědi o tom, že *po odsouhlasení dodávek dřeva a výše záloh s p. B.Ch. mladším mi p. B.Ch. starší vystavoval v mé provozovně Lužná na moje předtisky daňové doklady – faktury se svým razítkem a podpisem*, když se na fakturách č. 42006 a č. 72006 nacházejí dva podpisy žalobce, na faktuře č. 32006 podpis jeden a na faktuře č. 162006 podpis žádný. Žalovaný tyto rozpory nevyhodnotil v tom smyslu, zda i za této situace lze při neexistenci jiného důkazu (tj. příjmového dokladu potvrzujícího, že pan B. žalobci zaplatil postupně či vcelku částky ve výši 89.502 Kč a 380.800 Kč včetně DPH, dodacího listu či záznamu v tvrzeném sešitku, do kterého mělo být zapisováno předání a převzetí dřeva, či jiného důkazu dokládajícího dodání dřeva a zaplacení uvedených částek včetně DPH) pouze na základě svědecké výpovědi pana B. dospět k závěru, že bylo jednoznačně prokázáno uskutečnění zdanitelného příjmu. Žalovaný pouze uvedl, že *tato skutečnost však sama o sobě neprokazuje, že v případě, kdy faktura č. 162006 nebyla podepsána, nebyla dodávka dřeva o objemu deklarovaném na faktuře uskutečněna*. Toto odůvodnění závěrů žalovaného je nedostatečné, když z neprokázání negativní skutečnosti nelze nic dovozovat a k prokázání uskutečnění zdanitelného příjmu je potřeba jednoznačných důkazů, jak již bylo uvedeno shora.

46. Podle § 2 odst. 3 ZSDP *hodnotí při rozhodování správce daně důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co v daňovém řízení vyšlo najevo*. Podle § 31 odst. 2 ZSDP *správce daně dbá, aby*

skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daňové povinnosti byly zjištěny co nejúplněji, a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů. Vždy však provede navržené důkazní prostředky, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. O provádění svědecké výpovědi správce daně daňový subjekt včas vyrozumí, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Žalovaný porušil uvedená procesní ustanovení, když důkazy nehodnotil v jejich vzájemné souvislosti a současně nezjistil skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daňové povinnosti co nejúplněji. Toto procesní pochybení mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, když teprve na základě správného hodnocení důkazů a možnosti učinit jednoznačný závěr o tom, že došlo k uskutečnění zdanitelných příjmů na straně žalobce, bylo možné odvolání žalobce nevyhovět.

47. Soud neshledal důvodnou námitku žalobce o tom, že rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 28.5.2008, čj. 6 T 2/2008-350 a usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 25.1.2010, čj. 44 Cm 98/2006-100 v daňovém řízení prokázal, že *objektivně nemohl mít k dispozici dřevo na dodávku svědku B. v srpnu 2006 (faktura č. 162006).*

48. V rozsudku bylo uvedeno, že *ze založených faktur dodavatele Loketské městské lesy, s.r.o. bylo zjištěno, že opakovaně v únoru a březnu 2006 dodávaly dřevní hmotu B.Ch. staršímu, tyto faktury pak nejsou opatřeny dodacími listy podepsanými odběratelem a dodavatelem, dodací listy obsahují pouze podpisy dodavatele, tedy Ing. Böhma. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný provedl deset odběrů od společnosti Loketské městské lesy s.r.o. v období od 24.2.2006 do 27.3.2006 a tyto neuhradil. Je skuteností, že mezi B.Ch. starším a společností Loketské městské lesy, s.r.o. byla uzavřena smlouva o odběru dřeva, přepravu dřevní hmoty zajišťoval obžalovaný, ale žádný listinný důkaz ani svědecká výpověď nepotvrdily, že by uvedené odběry byly fakticky realizovány, chybu zaměstnance společnosti Loketské městské lesy, s.r.o. Ing. R. B. nelze přičítat k tíži obžalovaného, s ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že je nutno obžalovaného obžaloby pod bodem 1 zprostit, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je žalovaný stíhán. Z rozsudku vyplývá, že nebylo prokázáno, že syn žalobce provedl od Loketské městské lesy, s.r.o. v období od 24.2.2006 do 27.3.2006 deset odběrů dřeva a tyto neuhradil, nikoli, že žalobce nemohl mít k dispozici dřevo k jeho dodání panu B. V této souvislosti je nezbytné upozornit, že žalobce nijak nezpochybňoval skutečnosti mu vytčené žalovaným o neprůkaznosti jeho skladové evidence. Nelze si tudíž učinit komplexní představu o množství dřeva, které měl žalobce k dispozici. Na základě toho nelze učinit závěr, že žalobce v rozhodném období nedisponoval dostatečným množstvím dřeva k jeho dodání Š.B.*

49. Zmíněným usnesením bylo zastaveno řízení ve věci žalobce Loketských městských lesů s.r.o. proti žalovaným žalobci a jeho synovi o zaplacení částky 215.167 Kč, a to pro zpětvzetí žaloby. Ze zpětvzetí žaloby ze dne 16.12.2009 pak vyplývá, že žaloba byla vzata zpět *po probrání věci s klientem a vzhledem k důkaznímu stavu případu.* Tyto listiny dokládají, že došlo k zastavení řízení z důvodu jejího zpětvzetí, nikoli skutečnost, že žalobce v rozhodném období nedisponoval dostatečným množstvím dřeva k jeho dodání Š.B.

Závěr krajského soudu

50. Žalobu soud shledal důvodnou. Napadené rozhodnutí proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil pro vadu řízení spočívající ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí, soud současně podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgán je v dalším řízení podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku.

51. Soud neprovedl žalobcem navržený důkaz svědeckou výpovědí B.Ch. mladšího, neboť provedení tohoto důkazu nebylo potřebné k posouzení důvodnosti žaloby.

V. Náklady řízení

52. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku a odměně advokáta stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*dále jen advokátní tarif*).

53. Odměna advokáta sestává ze 2 úkonů právní služby, a to za jeden úkon (převzetí a příprava věci) podle § 11 odst. 1 písm. a) a jeden úkon (podání žaloby) podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Podle § 9 odst. 3 písm. f) a § 7 advokátního tarifu činí sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního 2.100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300 Kč. Zástupce žalobce, advokát, ve věci učinil celkem dva úkony, tj. 4.800 Kč. K odměně advokáta bylo připočteno 2.000 Kč za zaplacený soudní poplatek podle položky 14a, bod 2. písm.a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Náklady řízení tak činí 6.800 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zák.č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s. Místo plnění bylo určeno podle § 149 odst. 1 zák.č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 29. června 2012

JUDr. Jana Daňková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová